

עמ"ת 25644/09/14 - יצחק גבעוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 25644-09-14 גבעוני(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ציון קאפח
עורר	יצחק גבעוני (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד ניר דוד
נגד	מדינת ישראל על ידי עו"ד שיר חבה
משיבה	

החלטה

ערר על החלטת בית משפט קמא אשר הותיר את העורר במעצר עד לקבלת תסקיר מעצר, בשים לב לקביעה כי עומדת כנגדו תשתית ראייתית לכאורית ומכאן שגם קיימת עילת מעצר.

נגד העורר ואחר - אלון מאיר - הוגש כתב אישום המייחס להם התפרצות למגורים לבצע עבירה, קשירת קשר לעשות פשע וגניבה - עבירות על פי סעיפים 406(ב), 499(א)(1) ו- 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום מספר, כי העורר וחברו קשרו קשר להתפרץ בצוותא לדירת מגורים, בהרצליה, ולבצע בה גניבה. לשם כך, הצטיידו מבעוד מועד במפתחות מותאמים, ושמו פעמיהם אל הדירה. בהגיע השניים למקום, ירד העורר מהמכונית וביצע סיור מקדים. לאחר הסיור, הגיע תורו של הנאשם השני אשר ביצע את עבירת ההתפרצות.

בדיון שהתקיים בבית משפט קמא, במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים, קבעה כב' השופטת תבור כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית, והורתה על המשך מעצר העורר לשם קבלת תסקיר מעצר.

מכאן הערר שבפני.

ב"כ העורר טוען, כי לבד מראיות נסיבתיות, קלושות לטעמו, אין כל ראיה הקושרת את העורר למיחוס לו.

ב"כ המשיבה, סבורה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית במידה הנדרשת.

תיק החקירה הוגש לעיוני.

א. אין מחלוקת כי בוצעה התפרצות על ידי הנאשם השני והשלל מנה כסף מזומן ותכשיטים.

ב. אין מחלוקת כי העורר הוא שהסיע את הנאשם השני אל המקום, מחדרה ועד הרצליה.

המחלוקת בין הצדדים נסבה סביב השאלה, האם הימצאות השניים יחדיו הייתה מקרית או שמא בבחינת "הילכו שניים יחדיו בלתי אם נועדו"?

את הדין אפתח מהסוף להתחלה.

1. על פי דוחות העוקבים, נצפו השניים מגיעים למקום. העורר החנה את המכונית בחניון בנין מס' 8, והלך לכיוון בנין 10. לאחר מכן, חזר העורר למכונית והסיע אותה לכיוון בנין מס' 11. הנאשם השני, אלון מאיר, יצא מהמכונית, הסתובב לסירוגין בחניון בנין מס' 8 ולאחר מכן עשה דרכו לבנין מס' 10, שם בוצעה ההתפרצות. במקביל, העורר הסיע את מכוניתו ועצר סמוך לבנין 10 כשהוא ממתין במקום ונצפה מבצע שיחות טלפון.

אלון מאיר יצא מבנין מס' 10 עם שקית ביד והצטרף לעורר. או אז נעצרו השניים.

כאן המקום לציין, כי האינדיקציה לנוכחותם של עוקבים במקום עולה בבירור מדוח פעולה של רס"ר אליאור מנופלה, מיום 19.8.14, המציין קיומה של יחידת משטרה "מיוחדת", במקום.

על כן, אין חשיבות לשאלה האם בשלב זה נושא דו"ח העוקבים כותרת מתאימה אם לאו.

2. עוד מצאנו כי ברשות השניים נמצאו טלפונים מבצעיים והשניים שוחחו האחד עם השני במהלך האירוע. (ראה: דו"ח פעולה של עודד צרור מיום 27.8.14)

הנה כי כן, עולה תמונה ברורה, בדבר שיתוף פעולה בין העורר לבין אלון מאיר כאשר כל אחד מהם נושא בחלק אחר של ההתארגנות.

3. על כן, על העורר ליתן הסבר ולשכנע כי הנסיעה המשותפת מחדרה להרצליה, היציאה מהמכונית,

ההמתנה במקום ושיחות הטלפון, כל אלה היו תמימים לחלוטין.

4. העורר נחקר מספר פעמים.

בהודעתו הראשונה מיום 19.8.14 שעה 14:36 נתפס באי-אמירת אמת. לדבריו, הוא הסיע את אלון מאיר להרצליה, הוריד אותו בעיר ולאחר מכן חזר לאסוף אותו (שורות 25-27). הדברים עומדים בניגוד לדוחות הפעולה של העוקבים לפיהם העורר נשאר במקום.

העורר אישר באותה הודעה, כי אכן החזיק ברשותו טלפון מבצעי.

בהודעתו השניה מאותו יום שעה 19:35, הוטח בעורר כי הטלפונים המבצעיים, שלו ושל אלון, הם מאותו סוג, מאותה סדרה, והמספרים כמעט זהים כך שהדעת נותנת ששני הטלפונים נרכשו יחדיו, באותו מעמד.

העורר הכחיש כי התקשר לאלון בשעת ההמתנה ברכב, דברים אשר אף הם לא עולים בקנה אחד עם ממצאי מחקרי התקשורת.

הנה כי כן, מארג הראיות הנסיבתיות מוצק דיו.

באשר לטענות ב"כ העורר, כי שקית התכשיטים נמצאה בין רגליו של אלון מאיר, יש להשיב כי אך טבעי הוא הדבר שכן לא ניתן להניח את השקית בשני מקומות בו-זמנית. אין במיקום השקית - כמו גם במציאת המפתח המותאם על אלון מאיר - כדי לכרסם בעוצמת הראיות.

אין אפוא מקום לקבל את הערר.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשע"ד, 19 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.